07/11/2019

7 Νοεμβρίου 1912: Η απελευθέρωση της Φλώρινας

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Μετά τη νικηφόρα προέλαση του Ελληνικού Στρατού και την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης στις 26 Οκτωβρίου 1912, το Γενικό Στρατηγείο αποφάσισε τη συνέχιση των επιχειρήσεων με σκοπό την απελευθέρωση και των υπόλοιπων περιοχών της δυτικής Μακεδονίας, καθώς και της ενδοχώρας της Θεσσαλονίκης. Παράλληλα πρότεινε στο υπουργείο Στρατιωτικών την αποστολή αγημάτων στην Καβάλα και την Αλεξανδρούπολη, όπου δεν υπήρχαν τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις, για την κατάργηση της τουρκικής διοίκησης και την ανάληψη της αρχής από τους Έλληνες.

Η παραπέρα προέλαση στη Μακεδονία, σύμφωνα με απόφαση του Γενικού Στρατηγείου, θα γινόταν με τρεις ομάδες.

Η Αριστερή Ομάδα, με το Τμήμα Στρατιάς Κοζάνης (V Μεραρχία, Απόσπασμα Ευζώνων Γεννάδη, III/24 Τάγμα Πεζοναυτών, και διλοχία του 20ού Συντάγματος Πεζικού) θα παρέμενε στην περιοχή Κοζάνης. Η Ομάδα του Κέντρου (I, III, IV, VI Μεραρχίες και Ταξιαρχία Ιππικού μείον ένα σύνταγμα Ιππικού), υπό τις άμεσες

διαταγές του αρχιστράτηγου, αφού συγκεντρωνόταν στην περιοχή Γιαννιτσών και Έδεσσας, στη συνέχεια θα κατευθυνόταν στο υψίπεδο της Φλώρινας και θα ενεργούσε κατά του τουρκικού στρατού που βρισκόταν στην περιοχή του Μοναστηρίου. Η Δεξιά Ομάδα (ΙΙ, VII Μεραρχίες, Απόσπασμα Ευζώνων Κωνσταντινοπούλου και ένα σύνταγμα Ιππικού) θα παρέμεινε στη Θεσσαλονίκη, με αποστολή την απελευθέρωση της ενδοχώρας της Θεσσαλονίκης.

Η Ομάδα του Κέντρου άρχισε την κίνησή της προς τα δυτικά το πρωί της 30ής Οκτωβρίου και μέχρι το βράδυ της 6ης Νοεμβρίου είχε φθάσει στη γενική γραμμή Ξυνό Νερό – Αμύνταιο – Άρνισσα, με την Ταξιαρχία Ιππικού στην περιοχή της Άρνισσας. Αποστολή της για την επομένη μέρα ήταν να προελάσει με το 1ο Σύνταγμα Ιππικού προς τη Φλώρινα.

Το 1ο Σύνταγμα Ιππικού, με διοικητή τον αντισυνταγματάρχη Ιππικού Κωνσταντίνο Ζαχαρόπου-λο, κινήθηκε από τις πρωινές ώρες και αφού προσπέρασε την VI Μεραρχία έφθασε στον σιδηροδρομικό σταθμό Βεύης και συνέχισε προς τη Φλώρινα. Γύρω στις 11:30 κατέλαβε το σιδηροδρομικό σταθμό της Φλώρινας, όπου συνέλαβε περίπου 100 αιχμαλώτους και κυρίευσε άφθονο πολεμικό υλικό, ανάμεσά του 12 ατμομηχανές και 300 σιδηροδρομικά οχήματα.

Συνεχίζοντας την κίνησή του έφθασε κοντά στην πόλη, απ’ όπου διέκρινε μεγάλη τουρκική φάλαγγα να συμπτύσσεται από το Μοναστήρι, διά μέσου της Φλώρινας, προς το Πισοδέρι. Στη συνέχεια επιτάχυνε την πορεία του και όταν στις 13:30 η εμπροσθοφυλακή του έφθασε στην παρυφή της πόλης, ο επικεφαλής της κάλεσε τις τουρκικές Αρχές να δηλώσουν υποταγή. Πράγματι, επιτροπή αποτελούμενη από τον μητροπολίτη, τον ραβίνο και τον μουφτή παρουσιάστηκε και δήλωσε ότι η πόλη παραδίδεται στον ελληνικό στρατό.

Τις απογευματινές ώρες το 1ο Σύνταγμα Ιππικού εισήλθε στην πόλη, αφόπλισε τα εκεί τουρκικά τμήματα (περίπου 1.300 άνδρες) και συνέχισε την καταδίωξη μέχρι τις βραδινές ώρες της τουρκικής δύναμης που συμπτυσσόταν προς το Πισοδέρι.

Ο Ελληνικός Στρατός συνέχισε την παραπέρα προέλασή του και μετά από περίπου ενάμιση μήνα συνεχών αγώνων κάτω από δυσμενείς συνθήκες καιρού και εδάφους, έγινε κύριος ολόκληρης της δυτικής Μακεδονίας και του υψιπέδου της Κορυτσάς, υποχρεώνοντας τις τουρκικές δυνάμεις να συμπτυχθούν είτε προς το εσωτερικό της Αλβανίας είτε προς τα Ιωάννινα. Η επιτυχία αυτή ήταν σημαντική, γιατί πέρα από την απελευθέρωση των ελληνικότατων αυτών περιοχών, εξοικονομήθηκαν δυνάμεις προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για την εξασφάλιση της Θεσσαλονίκης από τη συνεχώς αυξανόμενη βουλγαρική απειλή.

Πηγή: stratistoria.wordpress.com.